В зорянім серпневім павутинні
Нап'яли блискуче полотно.
Просто неба, у дворі правління
Леніна показує кіно.

Чорно-білий фільм, але багряні
Юрми, революція і рік.
І до нас простує на екрані
Невисокий літній чоловік.

Сто акторів вчилися гаркавить,
Випинати груди-та дарма,
Бо у справжній ленінській поставі
Рис монументальності нема.

1968